

denne gang håber jeg, at vi kan komme et langt skridt videre, længere end vi nogen sinde er kommet med færøsk selvstændighed siden 1948.

(Kort bemærkning).

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Jeg tror også, at jeg gjorde hr. Óli Breckmann uret. Landsstyret har været aktivt. Det må jeg også indrømme. Men det er svært for hr. Óli Breckmann og for landsstyret og koalitionen at vedstå sig den realitet, der forelå sidste år, nemlig muligheden for en suveræn færøsk stat med en overgangstid på 4 år.

Det var det, der lå på bordet, men man havde ikke mod til at afprøve det ved en folkeafstemning på Færøerne, og derfor har man ad forskellige veje prøvet at omskrive sin politik. Men sigtet er nøjagtigt det samme.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Lagmanden fik et brev fra statsministeren efter beslutningen den 2. februar i år om at afholde en folkeafstemning den 28. maj, tror jeg, det var, og i det brev blev det sagt, at regeringen ville bøje sig for den færøske folkevilje; men hvis vi valgte den vej, fik vi kun 4 års overgangstid og dermed en økonomisk chokvirkning. Den færøske økonomi behøver 12, hvis ikke 15 års overgangstid, hvis vi skal kunne absorbere reduktionen på den hele milliard.

Men på forhandlingsmødet den 26. oktober i fjor nægtede regeringen at anerkende det færøske folks naturlige ret til national bestemmelse, retten til at blive regnet som folkeretligt subjekt. Danmark ville opfatte et folkeafstemningsnej til selvstyre som Færøernes selvbestemmelse til at blive i rigsfællesskabet.

Færøerne har aldrig meldt sig ind i riget. Og det ville landsstyret også undgå denne gang og afblæste folkeafstemningen, hvis flertallet skulle sige nej til suverænitet, og det dermed skulle blive opfattet, som om det var en tilsigelse til, at man stemte sig ind i det danske rige for første gang i historien. Det ville landsstyret ikke risikere, og det tager jeg hatten af for. Det var den rigtige beslutning at aflyse folkeafstemningen.

Kirsten Jacobsen (UP):

Når man nu har siddet her i lang tid og hørt på retorikken – det er jo det, det har handlet om – så tror jeg egentlig, at man skulle tage og fjerne retorikken. Hr. Eidesgaard sagde, at politik ikke

er retorik, men handling. Det er jeg sådan set enig med hr. Eidesgaard i, men hele debatten om Færøernes selvstyre kontra Danmark har aldrig været og kommer formentlig heller aldrig til at blive andet end retorik.

Sagen er nemlig den, at hele debatten er hyklerisk. Den er så hyklerisk, at det gør ondt at sidde og høre på. Statsministeren og regeringen siger: Jamen altså, vi vil acceptere, hvis Færøerne vil være selvstændige, så kan de få en 4-årig afviklingsperiode. Færøerne på den anden side går rundt og siger, ja, vi vil være selvstændige, men 4 år, det kan vi jo slet ikke klare, vi vil have bloktilskuddene fuldt ud.

Sandheden er jo, at her i Folketinget er der et massivt flertal, som ønsker at fastholde Færøerne i det danske rigsfællesskab, uanset konsekvenserne, uanset hvad vi så måtte sende til dem af danske skatteydermidler pr. år – et stort flertal.

På Færøerne har de søsterpartier, som findes til både Socialdemokratiet og Venstre, nøjagtig den samme mening. Og det er jo sådan, at færingerne gerne vil have selvstændighed på de færøske betingelser. Ja, hvem vil ikke det? Vi vil gerne have lov at bestemme, hvis vi også kan få lov at bestemme, hvad betingelserne er.

Så hvis statsministeren mente noget med den færøske selvstændighed, så havde man været politisk klog og selvfølgelig givet dem et tilbud, som de ikke kunne sige nej til. Så havde man sikret, at der var en folkeafstemning, som havde en chance for at bære igennem, og det var ikke den 4-årige aftale. Jeg er faktisk enig med statsministeren i, at det kan man måske sagligt godt begrunde set ud fra et dansk synspunkt, men det betyder også, at vi har rigsfællesskabet for good and all.

Så vil jeg også godt sige, at det da godt kan ske, at færingerne aldrig har meldt sig ind i rigsfællesskabet, men de har faktisk en gang prøvet at melde sig ud. Hr. Eidesgaard spurgte, hvad der ville ske, hvis færingerne siger ja til at være en selvstændig stat og de danske politikere siger nej. Prøv at se tilbage på folkeafstemningen i 1946, hvad der skete. Ja, der skete ikke noget.

Jeg har den opfattelse af solidaritet – og det er sådan set det eneste, jeg er enig i i forbindelse med alle de her mange vedtagelser – at fra nu af må bloktilskuddene gøres tilbagebetalingspligtige, såfremt der findes olie.

Derfor kan jeg ikke støtte nogen af vedtagelserne her, for de indeholder elementer, jeg ikke